

forsøgt paa forskellig Vis at faa undersøgt, om der virkelig er noget deri. Af de forskellige, til hvem jeg har henvendt mig for at faa Klarhed over, om man i sin Kalkulation af Varene medregner den Skat, som man skal yde, er der blevet svaret: Nej, det gør man ikke — jeg søgte ganske vist Oplysningen af anden Grund. Og man faar jo egentlig sin Skat dobbelt betalt, hvis man kalkulerer den med i Vareprisen og dermed tager den tilbage igennem Kunderne og paa den anden Side i sin Selvangivelse fradrager den Skat, som man yder, og det er jo afgjort slet ikke Hensigten. Jeg er heller ikke sikker paa, at de to ærede Medlemmer har Ret i, at man overvælter Skatten paa Varepriserne. I alt Fald har de forskellige, jeg har spurgt, svaret med et absolut Nej, uagtet de er meget inde i Kalkulation af Varer.

Dernæst sagde det ærede Medlem Hr. Pürschel noget om denne „saa overordentlig magre“ Samling, og det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har været inde paa den samme Betragtning. Det er egentlig forbløffende at høre disse Udtalelser fra to Partier, som til enhver Tid har været klar til først at tale om det ringe, der blev forelagt, og dernæst at søge af al Eyne at forringe det, der blev forelagt, til Tider endda fuldstændig spænde Ben for det. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard var forsigtig nok til at sige: den Smule, der er blevet gennemført; det var heldigere for ham, om han havde kunnet sige: det ringe, der var blevet forelagt; thi det, der er blevet gennemført, har jo sjældent lignet det, der blev forelagt med Hensyn til Rækkevidde, det forelagte er blevet halveret og barberet, saa godt som Oppositionen har kunnet det i Kraft af dens Stilling i Landstinget, ikke i Kraft af dens Stilling i Folketinget. Men til Trods for hvad man saaledes har gjort for at forhindre Gennemførelsen i den Udstrækning, Regeringen har ønsket det, vil man endda indbilde Befolkningen, at det er Regeringens Skyld, Oppositionen er engleren. Nej, Befolkningen ved Besked, og ved den ikke det, skal den nok faa det at vide.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard var i sin første Tale inde paa forskellige Betragtninger med Hensyn til Jernbandedriften og Statsvirksomhederne i det hele taget og talte om Indskrænkninger i Tjenestemændenes Tal, saaledes som man gjorde det, den Gang Ministeriet Neergaard sad. Men det ærede Medlem burde for at være loyal have tilføjet, at der nu ogsaa i høj Grad finder Indskrænkninger i Tjenestemændenes Tal Sted. Jeg har her Finans-

lovforslagets Anmærkninger, og i dem staa der ved hver eneste af Ministerierne, med hvor mange Tjenestemænd de er blevet indskrænket paa det foreliggende Finanslovsforslag, og det er slet ikke noget ringe Antal. Men det sker ganske stiltfærdigt. Det sker nemlig ved, at efterhaanden som Tjenestemænd enten dør eller gaar af med Pension, bliver der ikke ansat andre i Stedet for dem, der er gaaet bort. Derved bringes Tallet ned. Der er ikke stor Larm om dette, det gaar ganske stiltfærdigt, men derfor er det alligevel en Kendsgerning, at Antallet af Tjenestemænd indskrænkes.

Det ærede Medlem var saa ogsaa inde paa Taksterne og talte om de særdeles høje Takster. Ja, men det ærede Medlem burde dog ogsaa, da disse Oplysninger faktisk har foreligget, have nævnt, i hvor høj Grad disse høje Takster er nedsat. Det lyder jo ganske voldsomt, naar man nævner de høje Takster, og hvor stærkt de er steget siden for Krigen. Men naar man nu ved — og det ved det ærede Medlem —, at alle Mindstefragter f. Eks. paa Gods er blevet nedsat med ca. 20 til 33 $\frac{1}{3}$ pCt., hvad der særligt har Betydning for Forsendelser paa korte Afstande, naar man ved, at Margarine, Palmin samt Mineralvande er blevet henført til letfordærlige Varer, hvad der medfører, at Forsendelse kan finde Sted som Ilgods til Fragtgodstakster, naar man ved, at Fragten for Slagterisvin er nedsat meget betydeligt — det er forskelligt efter det Antal, som kommer til Forsendelse, men det udgør gennemsnitligt 25 pCt.s Nedsættelse —, naar man ved, at der paa mange andre Punkter er sket Nedsættelser, og naar man tillige ved, at i Henhold til en ny Lov, der tillader Ministeren at træffe Aftaler med visse Firmaer om Nedsættelser i deres Takster, altsaa indgaa Akkorder, gives Nedsættelser paa op til 33 $\frac{1}{3}$ pCt., og at disse Aftaler benyttes i vid Udstrækning ikke alene af store Firmaer, men ogsaa af smaa, selv de allermindste, naar man siger jeg, ved alt dette, og ved, at disse Nedsættelser selvfølgelig kommer hele Erhvervslevet til gode, hvorfor nævnes det saa ikke? (N. Neergaard: Jeg nævnte det.) Undskyld, det hørte jeg ikke. Jeg hørte derimod det ærede Medlem brede sig ret vidt om de høje Takster. Men dette spiller jo en saa afgørende Rolle, at man vel ikke kan sige, at disse høje Takster virker i den Grad generende, som man har villet give det Udseende af.

Endelig har jeg et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, hvis Foredrag nærmest bestod af „hvis“ og